

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/86/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010321
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8816010321.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému H. G., D.. XX.XX.XXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 od. 1 písm. a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. septembra 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný H. G., D.. XX.X.XXXX S. S. D. H., H. N. S. D. H. - Č., H. XXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 16.2.2016 v čase okolo 21.00 hod. vo S. D. H. - Č., na ulici H. na ceste neďaleko rodinného domu č. XXX po predchádzajúcom vzájomnom nedorozumení fyzicky napadol mal. O. U., D.. X.XX.XXXX a to tým spôsobom, že schytil ju za odev hodil ňou, následkom čoho mal. O. U. spadla do priekopy vedľa asfaltovej cesty, čím jej spôsobil pomliaždenie s odreninou čela, pomliaždenie s odreninami prstov pravej ruky a pomliaždenie pravej strany zadku s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 14 dní, pričom poškodená sa na zranenia liečila od 16.2.2016 do 29.2.2016.

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona
trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikovala ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 05.09.2018, ktorým uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého súd podmienenečne odložil pri stanovení skúšobnej doby v trvaní 14 mesiacov. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie a Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 3To/1/2019 zo dňa 19.11.2019 rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd konštatoval, že je potrebné predvolať poškodenú O. U., tejto prečítať zápisnicu o jej výsluchu zo dňa 17.2.2016 a poukázať na rozpory, aby tieto vysvetlila. V kontexte tejto výpovede je nutné, aby sa okresný súd zaoberal aj otázkou, či v prípade konania obžalovaného nemohlo ísť o konanie v nutnej obrane. V ďalšom krajský súd konštatoval, že sa javí nutným zaoberať sa rozporom vo výpovediach poškodenej, ktorá subjektívne ako dominantné poranenie vnímala poranenie ramena, aj keď podľa záverov znaleckého dokazovania, toto poranenie nevzniklo v súvislosti so skutkom obžaloby. Odvolací súd ďalej uviedol, že čo sa týka obžalovaného, ide o osobu vo všeobecnosti s násilnými sklonmi, o rozhodnutiach o priestupkoch svedčí výpis z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a vo všeobecnosti, pokiaľ nie sú dôvodné pochybnosti o tejto evidencii, nie je potrebné vyžadovať aj rozhodnutia príslušných orgánov o priestupkoch.

Vzhľadom na uvádzané skutočnosti vyplývajúce zo zrušujúceho uznesenia a vyslovený právny názor krajského súdu tunajší súd opätovne vykonal pojednávanie a doplnil dokazovanie o výsluch poškodenej. Súď takisto opätovne vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to aktuálnym výpisom z centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a odpisom z registra trestov.

Pôvodne, pred rozhodnutím krajského súdu bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka-poškodenej O. U., konfrontáciou medzi obžalovaným a poškodenou, svedkov M. U., F. Š., U. H., F. G.Á., Z. U., výsluchom znalca, znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia O. A. S., lekárskymi správami, zápisnicou o vyšetrovanom pokuse, odpisom z registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov a správou Mesta Vranov nad Topľou, ktoré dôkazy boli podkladom pre rozhodnutie súdu a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný uviedol, že dňa 16.02.2016 večer okolo 21,00 hod. išiel domov, nebola ešte tma, doma sa najedol a potom si chcel zapáliť a vyšiel preto na dvor, kde zistil, že nemá zapaľovač. Na druhej strane, oproti ich domu videl partiu mladých, bola tam O. U., M. N. M., F. Š. V. U.Š. H.. Išiel k ním, lebo predpokladal, že budú mať zapaľovač, no oni ho osočili, povedali mu, nech ide preč, konkrétne mu to povedala poškodená. Okrem poškodenej O. mi ešte aj F. povedala nech vypadne, povedala to drzo. Počas toho ako odchádzal od partie, tak padli medzi ním a poškodenou nadávky, no konkrétne si už nepamätá, no nikto iní mimo poškodenej nenadával. Otočil sa a odchádzal preč a keď bol asi 25-30 metrov od nich, tak na neho zozadu skočila poškodená, udrela ho do čela, asi pravou rukou, strčila mu ruku do úst a potiahla, v dôsledku čoho sa otočil, chcel sa od nej odpútať, oddeliť, na čo poškodená spadla, kde presne či na cestu alebo do priekopy, to nevie. Uviedol, že nepočul ani žiadne kroky, zrazu niekto na neho zozadu skočil, nevedel vtedy, kto to je. Bol udretý do ľavej časti čela, neviem či päťou alebo dlaňou a druhú ruku mal v ústach, cítil nechty prstov z vnútornej strany ďasien dolných zubov, trochu krvácal z prednej časti zubov, nad bradou zvnútra úst. Zistil, že to bola poškodená O., až keď bola na zemi. Poškodená na ňom bola prichytená rukami, pokiaľ si pamätá, tak nohami nie. Chcel sa v tom momente od nej oddeliť, najprv stál rovno, potom som sa predklonil a keď sa chcel odpútať, tak sa vytočil vpravo a keď sa vytočil, poškodená hneď spadla. Celý od pása hore sa vytočil vpravo. Obžalovaný v stoji predviedol pohyb otočením vpravo s tým, že obe ruky mal mierne pokrčené v lakťoch. Poškodená

keď spadla, tak asi nadávala, na to vyšla vonku jeho mama s krikom, nech ide dnu, domov. Keď bol dnu, tak prišla potom polícia. Bol potom na výsluchu na polícii, ráno ho pustili a bol potom aj na pohotovosti. Poškodená nemala tendenciu v útoku pokračovať, bol však zdesený, že to bola poškodená, nečakal, žeby ho žena napadla. Keď ho napadla zozadu myslel si, že je to chlap, no v tej chvíli naozaj nevedel, kto by to mohol byť, bol v šoku. Iné osoby mimo tých, čo tam bola partia pri cintoríne, na ulici nevidel. V ten večer požíval alkoholické nápoje, bolo to pred incidentom, asi pol hodiny predtým u suseda pil domáce víno, nebolo to veľa, mal však vypité, dá sa povedať, že mal náladu, no všetko vnímal, ešte aj jedlo si doma pripravil sám. Nemal pocit, žeby alkohol ktorý požil, mal vplyv na motoriku jeho tela.

K zraneniam a k tomu čo uviedol lekárovi, obžalovaný uviedol, že bol na ošetrovanie potom, čo ho prepustili z polície a uviedol, že bol napadnutý zozadu. Doktorovi ukázal zranenie na pere a v ústach a na ľavej strane čela. U lekára bol niekedy poobede, do rána ho držali na polícii, z čoho bol zničený, potom sa vyspal a išiel na ošetrovanie.

Ku vzťahu s poškodenou uviedol, že túto pozná, bývajú asi 5 domov od miesta jeho bydliska, čo je asi 100 metrov, dá sa povedať, že do februára 2016 sa s ňou viac menej stretával málokedy, vedel, že hrala futbal, no nevedel ani za akú kategóriu, raz ju videl na ihrisku v Sačurove. Ináč sa o ňu nijako viac nezaujíma, asi chodila do školy. Čo sa týka F. Š., s touto mali vzťah, no či to bolo ešte vo februári 2016, to nevie, no keď prišiel toho 16.02. k tej partii, tak bol prekvapený, že tam bola aj ona. Vie, že F. bola kamarátka O. a keď s F. chodil, tak sa občas stretli, keď oni dve boli spolu vonku. Čo sa týka M. U., brata poškodenej, toho poznám od času, keď bol malý chlapec, hrával sa s jeho bratom. Vedel, že O. bola staršia. Nevedel koľko má poškodená rokov, vnímal ju skôr ako ženu. Nikdy predtým medzi sebou nemali nijaký konflikt.

Svedkyňa - poškodená O. U. uviedla, že mohlo to byť už na jar 2016, nebolo ešte veľmi teplo, keď som bola spolu s F. Š. a U.Š. H. pri vojenskom cintoríne na H. X., ktorý cintorín je oproti domu obžalovaného. V ten večer alkoholické nápoje nepožívala, ani iné osoby čo tam boli. Zavolala svojmu bratovi, aby im priniesol vodu a servítky, vtedy bolo okolo 20,00 až 20,30 hod. večer. Potom čo prišiel brat, M. U., tak asi za 10 - 15 minút prišiel aj obžalovaný, určite bol opitý a pýtal zapaľovač, na čo mu všetci traja povedali, že zapaľovač nemajú, na čo obžalovaný povedal, že jej minule dal cigaretu, tak nech mu teraz dá zapaľovač. Ona vybrala cigaretu, dala mu ju a povedala, nech odíde. Obžalovaný cigaretu zobral, zlomil ju a hodil na zem. Poprosila ho, aby odišiel, povedala mu „H. choď preč“ a to isté mu povedala aj F.. On odišiel, začal im nadávať, že sú kurvy, že čo sa smejú a išiel smerom o jeden dom nižšie ako on býva, od svojho domu smerom doprava. Prišla za ním keď bol už asi pri svojom dome, na strane kde býva, poklepala ho po pleci, prišla k nemu zozadu, videla mu chrbát, videla že fajčil, pričom sa čudovala, keďže pred chvíľou pýtal od nich zapaľovač. Obžalovaný sa otočil, spýtala sa ho, aký má s ňou problém, prečo jej nadáva, keď spolu viacmenej dobre spolu vychádzali, zdravili sa a problém mal s F., oni boli vo vzťahu a rozišli sa. Keď prišla k obžalovanému a pýtala sa ho to, tak cigaretu pustil na zem. Ten moment si presne nepamätá, no zrazu ju obžalovaný začal ťahať za vlasy a začal ju kopať. Kopal ju do ľavej časti zadku a ľavého stehna a nohy, ona sa vtedy snažila brániť, zachytiť o niečo, isto mu niečo spravila prstami na ústach, no nevie, či mu ich aj strčila do úst alebo ho len buchla. Počas toho ako ju obžalovaný držal za vlasy, pričom ju držal pravou rukou za vlasy na temene, bola v miernom predklone, ľavou rukou ju držal za ľavé rameno, točil s ňou, nevie koľko otáčok urobil, prešli cez cestu až k domu ich susedov, ktorý je po ľavej strane od domu obžalovaného. Keď ho chytila za ústa, ďalej ju ťahal za vlasy a točil ju. Pred tým susedným domom spadla a to na ľavú stranu aj na zadok aj na rameno a prsty pravej ruky mala pod sebou. Nevie ako som spadla, či ju drgol alebo sotil obžalovaný, alebo spadla sama, ale spadla do kanála, ktorý je z betónových panelov. Nepamätala si, či tam bol nejaký podnet k tomu, že spadla. Ku konaniu obžalovaného predtým než začala padať uviedla, že vie, že stál pred ňou, ona bola chrbtom ku kanálu a či ju sotil alebo ju drgol, to naozaj nevie. Vie len toľko, že obžalovaný stál pred ňou a držal ju za vlasy. Ona ho predtým nijako nenapádala, ani mu nenadávala, išla za ním slušne, až keď ju držal, tak sa začala brániť.

Zo zranení uviedla, že mala ranu vľavo na čele, krvácala, no nie veľmi, mala poranené prsty ľavej ruky, narazila si zadok a ľavé rameno. Bola som na ošetrovanie, liečila sa a bola asi týždeň alebo týždeň a pol na maródke, v tom čase bola študentkou. K poraneniu ľavého ramena uviedla, že toto ju začalo bolieť až na druhé ráno a potom na kontrole povedala lekárovi na chirurgii, že ju začalo bolieť aj rameno. K ťažkostiam, ktoré pociťovala uviedla, že pár dní ju bolel zadok a chrbtica, hlava ju už na druhý deň nebolela, ale prsty ju boleli stále a bolelo ju potom aj rameno, no nebola obmedzená tak, že by som

musela ležať. Nebola odkázaná v súvislosti so zranením na pomoc inej osoby, no pravú ruku keďže mala v obvaze, tak bola obmedzená, keby potrebovala niečo odniesť. Nevedela uviesť, kedy po tomto incidente nastúpila naspäť do školy, mala ešte nejaké vyšetrenia. Čas počas liečenia zranení trávila väčšinou doma, asi dvakrát bola vonku s F. a to raz v obchode a raz zafajčiť, diskotéku v tom čase nenavštívila.

Po výzve, aby sa vyjadrila k popísaniu napádania, keď pôvodne uviedla, že ju obžalovaný chytil a hodil do kanála, no na hlavnom pojednávaní uviedla, že si už nepamätá ako to bolo, uviedla, že keď to vtedy uviedla na políciu, že ju obžalovaný chytil a hodil, tak to bolo tak.

K reakcii ďalších, pri vojenskom cintoríne prítomných osôb uviedla, že keď ju obžalovaný točil, tak oni príbehli, ale ináč nestihla reagovať, čo oni robili. Všimla si ich, až keď som vstala z kanála. F. jej potom povedala, že ona odtlačila H.a a pomáhala jej potom vstať a pýtala sa, čo sa jej je. F. sa ju snažila zdvihnúť, ale ona vedela zo zeme vstať sama.

Ku vzťahu s obžalovaným uviedla, že obžalovaný je viac menej jej sused, býva asi o šesť domov vyššie, predtým sa občas stretli, aj sa porozprávali, dal jej aj cigaretu ako už uviedla. Obžalovaný chodil s F. Š. a potom už tie vzťahy medzi nimi neboli už také dobré, lebo ona je s F. kamarátka a obžalovaný jej párkrát ublížil. Vedela o ňom, kde pracuje aj o jeho rodine. Čo vedel o nej obžalovaný nevie. Bola spolužiačka F., podľa nej obžalovaný mohol vedieť koľko má rokov podľa F., aj keď je tam určité percento, že to nemusel vedieť. Aktívne robí šport, futbal.

Pri vykonanej konfrontácii obžalovaný ako aj svedkyňa zotrvali na svojich výpovediach.

Matka poškodenej, svedkyňa Z. U., uviedla, že bolo to niekedy vo februári 2016, večer sedela s manželom pred televízorom. Odrazu príbehla jej dcéra O. - poškodená, ktorá bola zakrvavená, mala krv na hlave aj na rukách a povedala jej „H. ma hodil do šancu“. Ešte jej povedala, že pýtal od nich cigaretu a že nevie, prečo to urobil. Hneď išla vonku, obžalovaný stál na ceste pred ich domom a pýtala sa ho, čo to malo znamenať a nech zavolá rodičov. On povedal, že nikoho nezavolá, začal jej tykať a neslušne nadávať, že si ich má zavolať sama. Mama obžalovaného jej povedala toľko, že ona pokiaľ zišla dole a vyšla vonku tak videla, že O. ide domov a že nevie, čo sa stalo. Keď obžalovanému povedala, že zavolá políciu, ten jej opäť vulgárne nadával, políciu zavolala, pýtali sa, či boli na ošetrenie, následne išli s poškodenou na ošetrenie a potom sa mali dostaviť na políciu, kde vypovedala. K vzťahu poškodenú s obžalovaným ale aj ich rodín uviedla, že vždycky mali dobré vzťahy, pokiaľ vie, tak aj dcéra O. a obžalovaný mali dobrý vzťah, nevie o tom, aby dovedy mali medzi sebou nejaké problémy. Odvedy jej však rodičia obžalovaného nevedia prísť na meno, nezdravia sa. Asi po dvoch týždňoch stretla matku obžalovaného, ktorá chcela, aby som zobrala trestné oznámenie, povedala jej, že chcem len toľko, aby sa obžalovaný poučil, že dievčatá sa nebijú a že mohol O. nedajbože zabiť. Kto bol prítomný pri incidente vie od tých osôb čo tam boli, že tam bola dcéra O., jej syn M., U. a F.. Všetci rozprávali v tom zmysle, že obžalovaný od nich pýtal cigaretu a nevedia prečo potom O. hodil do priekopy, do šancu.

Svedok M. U., brat poškodenej, vypovedal, že nepamätám si dátum, ale bolo to večer, lebo bola tma a bol doma. Sestra O., poškodená mu povedala, že potrebuje vodu aj servítky, zobral to, povedala mu, že sú pri cintoríne a tak jej to tam išiel odniesť. Keď som išiel po ulici z domu smerom k cintorínu, tak z dvora svojho domu vychádzal obžalovaný, mal vypité, ktorý sa ho spýtal, či nemá zapaľovač, povedal mu, že nie, ale nech sa ide spýtať k cintorínu, pričom vtedy nevedel, kto všetko je pri cintoríne. Išiel k cintorínu a aj obžalovaný, no išli osobitne, on prišiel skôr a po ňom obžalovaný. Pri cintoríne bola O., U., F. a on. Hneď za ním došiel obžalovaný. Oni sa o niečom rozprávali, O., F. aj obžalovaný, neviem presne o čom, on sa pokúšal otvoriť vodu. Obžalovaný pýtal od nich zapaľovač, to počul. Keď obžalovaný odchádzal poškodená sa začala smiať, nevie prečo, no obžalovaný na ňu zakričal „nesmej sa ty kurvo“. Obžalovaný bol asi 20 metrov od nich a išiel smerom naľavo od ich domu. Poškodená išla za ním normálne chôdzou, nepočul, žeby obžalovanému v ten večer nadávala, keď k nemu prišla, tak nevie čo sa rozprávali, lebo poškodená mu bola chrbtom, potom už len videl, že sa naľahujú, nevenoval tomu pozornosť, nevidel čo sa dialo, zbadal až keď ju obžalovaný sotil o zem, chytil sestru asi za bok a hodil ju na zem a videl, že obžalovaný sa ju pokúšal podkopnúť, teda pomôcť si takým spôsobom, aby spadla na zem. Nevidel všetko, lebo odkladal fľašu, ktorú sa snažil otvoriť a videl len to, keď obžalovaný hodil sestru na zem. Keď odložil tú fľašu, tak sa všetci rozbehli k obžalovanému a poškodenej a vtedy videl ako hodil sestru na zem. Keď tam príbehli, F. odtiahla obžalovaného a on s U. vytiahli poškodenú z kanála, pomáhali jej vstať. Poškodená mala rozbité čelo, no nevie na ktorej strane, krvácala a taktiež bola poškrábaná

na ruke, tiež nevie na ktorej. Nič iné som si na poškodenej nevšimol. F. stála obďaleč s obžalovaným a potom F. aj s U. odprevádzali poškodenú a on išiel za nimi. Mama potom zavolała políciu. Mal výhľad na incident, no nesledoval celú situáciu napr. v čase, keď odkladal fľašu.

Svedok U. H. vo svojej výpovedi uviedol, že niekedy možno v marci 2016, bolo ešte chladnejšie, bolo to niekedy večer okolo 21,00 hod. bol vonku v Č. S. S. s O. U. - poškodenou a F. Š., nevie aká je to ulica, ale býva tam poškodená. Nikto alkohol nepil. Boli sme na takom mieste, kde je plot, O. zavolała brata M., aby im priniesol vodu, s ktorým sa vtedy zoznámil a počas toho ako sa rozprávali prišiel obžalovaný, ktorého dovtedy poznal len z videnia. Obžalovaný pýtal od F. alebo O. cigaretu alebo zapaľovač, oni mu nechceli dať, on sa rozprával s bratom O., obžalovaný odišiel trochu ďalej a začal nadávať O., boli to vulgárne nadávky. Poškodená sa vybrala za ním, asi preto, že prečo jej nadáva, on sa rozprával s bratom poškodenej, ani sa nenazdal a zbadal som, že O. je na zemi. S M. tam utekali, on ešte povedal obžalovanému, že čo to robí, ten ho ešte udrel, on ho odsotil a utekal k poškodenej, pomôcť jej. Nepovedal, že ho obžalovaný udrel, len preto, lebo mu asi nechcel uškodiť, polícií to neoznámil, lebo nechcel z toho nič robiť. Dvihol som ju zo šancu, O. sa sťažovala, že ju bolí hlava aj ruka, odprevádzal ju domov a vtedy, keď kričal na obžalovaného, že čo tam robí, tak vybehla aj jeho mama, to mu povedali neskôr, že to bola ona a kričala na obžalovaného, aby išiel domov. Samotný incident nevidel, bol otočený vľavo k M., rozprával sa a keď sa otočil vpravo, tak videl poškodenú na zemi. Udialo sa to od odchodu poškodenej do času, kým ju zbadal na zemi, rýchlo.

Svedkyňa F. Š., kamarátka poškodenej a bývala priateľka obžalovaného uviedla, že bolo to vo februári 2016, niekedy podvečer, keď bola ona, poškodená a U. H. pri vojenskom cintoríne v Č.. Obžalovaný, ktorého dom je oproti cintorínu, išiel k ním a pýtal si od nich zapaľovač, na čo mu poškodená povedala že nemajú. Obžalovaný sa otočil a ako išiel dole po ceste, vpravo a nadával, že sú kurvy a podobne, nadával všetkým. Ako začal nadávať, O. išla za ním, ona bola pri U., no išla hneď za O.. Obžalovaný s poškodenou už boli vtedy pred domom D., je to dom susediaci vedľa cintorína a zrazu som len zbadala, že O. prišla za obžalovaným zozadu, obžalovaný sa otočil, chytil poškodenú za vlasy, no nevie, kde presne a kopol do nej jeden krát. Keď obžalovaný poškodenú chytil za vlasy, hodil ju o zem, ona potom k nim prišla, keď bola na zemi, pribehli aj U. a O. brat a prišla aj mama obžalovaného, ktorú pozná z videnia. Videla ako si poškodená udrela hlavu, keď s ňou spadlo. Keď došlo k napadnutiu, obžalovaný sa ku poškodenej otočil tvárou. Poškodená, keď ju ťahal za vlasy, sa predklonila a bránila sa, obžalovaného odsúvala, dávala ho od seba ďalej, nekopala ho a nevie či ho udierala rukami, chytala ho za telo, rukami ho dávala od seba, bolo to veľmi rýchle. Keď to sledovala, tak poškodená jej bola otočená chrbtom a obžalovaný tvárou.

Po výzve na odstránenie rozporov s jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný jej niekedy hovoril ako má vypovedať, aj pred pojednávaním jej písal, že nemá hovoriť na súde „somariny“. Obžalovaný jej povedal, že on nechce ísť do basy, že sa ho má zastať. To čo vypovedala v prípravnom konaní a bolo prečítané prokurátorom je klamstvo. V ten večer obžalovanému nadávala, keď videla, že zbil O.. Obžalovanému pred incidentom nikto nenadával, prišiel, pýtal zapaľovač, oni mu ho nedali, odišiel a nadával. Obžalovaný chytil poškodenú za vlasy pravou rukou. Obžalovaný poškodenú sotil tak, že buchol do nej. Obžalovaný bol pri poškodenej, buchol do nej, ale či ju pritom aj držal alebo potom to nevie a potom O. spadla na zem a hlavou sa udrela o šanec. Keď poškodená spadla na zem, prišiel k nej U. H., ona nadávala obžalovanému a prišla jeho mama. U. H. zdvíhal poškodenú. Obžalovaný išiel s mamou domov a ona išla k O. domov, kde volali políciu. Po incidente sa stretla s poškodenou asi o týždeň, O. zozatiačku nechodila vonku lebo sa sťažovala na bolesti, mala bolesti prstov a či mala iné problémy, to nevie. Ona v čase skutku chodila na Obchodnú akadémiu vo Vranove, O. chodila na športové gymnázium v Prešove. Spolužiačky boli na základnej škole, aj to len jeden rok, obžalovaný o tom vedel.

Matka obžalovaného, svedkyňa F. G. vypovedala, že bolo to niekedy vo februári minulého roku (poznámka HP rok 2017) a bolo to niekedy večer okolo 20,00 či 20,30 hod.. Obžalovaný, prišiel domov od suseda a išiel si vonku pofajčiť, keďže v dome nefajčí, teda ide na terasu, na dvor. Keď syn vychádzal vonku, ešte mu prízvukovala, aby nikam nešiel a on jej povedal, že ide iba pofajčiť. Ona bola v rodinnom dome dole na prízemí, je to hneď miestnosť vedľa vchodových dverí do domu a mala pootvorené okno na vetračku a počúvala, či nejde syn von, lebo by začula otváranie bráničky. Pootvorila dvere z domu a opäť synovi dohovárala, aby nikam nešiel, ktorý jej povedal, že nikam nejde, len hľadá zapaľovač a ešte sa jej pýtal, či nie je zapaľovač na chodbe. Napriek tomu obžalovaného cez žalúzie z predného

okna, ktoré je do cesty, sledovala či nejde vonku, lebo oproti ich domu je cintorín a schádzajú sa tam mladí, napr. aj dievčatá od susedy. Obžalovaný bol zozatiaťku na dvore, no potom vyšiel na cestu a išiel smerom k cintorínu, ktorý je od ich domu vzdialený asi 20 metrov a teda počuť, keď sa tam rozpráva a počula aj ako syn pýtal zapaľovač, pričom vtedy bol asi v strede cesty, aj inokedy počuť, že sa tam mladí rozprávajú, aj keď nie vždy presne o čom hovoria. Nevedela kto tam vtedy pri cintoríne bol, bola už tma, tí ľudia mali vetrovky a aj kapucne. Myslela si, že sú tam dievčatá oproti od susedov. Potom čo obžalovaný pýtal zapaľovač, začula dievčenský hlas, ktorý mu odpovedal takým drzým spôsobom, no nevedela, kto to bol. Obžalovaný nebol až celkom pri nich pri múriku, na ktorom sedeli, ako povedala, bol na ceste, no jej to už nedalo, tak sa išla obuť a vyšla na schody, že bude počúvať, čo sa deje, či sa nebudú hádať. Vtedy zbadala, že obžalovaný už odchádza od nich preč a vtedy sa za ním rozbehla jedna osoba, nevie kto to bol, myslela si, že to bol chlapec a zozadu na neho táto osoba skočila, obžalovaný bol vtedy asi v polovici cesty. Keď na neho tá osoba skočila, tak sa akosi naklonil dopredu a išiel smerom k ich dvoru a videla, že nemohol tú osobu dať zo seba dole, nemohol dať tej osobe ruky dole. Tá osoba obžalovaného oboma rukami objala zozadu, obžalovaný bol vtedy otočený smerom k ich domu, lebo išiel domov. Ešte aj zakričala, že prečo na neho skáču, stále si myslela, že tá osoba je chlapec, lebo obžalovaný sa od nej nemohol odtiahnuť, no potom sa mu to už podarilo, vtedy už prichádzala k nim, bola vtedy už za ich bráňkou. Tá osoba bola stále na chrbte obžalovaného a keď prišli k šancu, tak obžalovaný sa potkol, lebo sú tam betónové kocky a keď stúpol na jednu z tých kociek, kde predtým sa mu podarilo dať tú osobu zo seba dole, tak popritom ako tú osobu od seba odtrhol, tak začal padať, lebo ako povedala, stúpol na hranu betónovej kocky a taktiež spadla tá osoba, čo bola na synovi, obaja boli v tom čase na kraji tam, ako je ten šanec. Išla k obžalovanému, zdvíhala ho a viedla ho k domu. O tej osobe nevedela, kto to je, ani keď spadla, lebo som ju videla zozadu a mala na hlave kapucňu a taktiež nevie, kto boli tie osoby, čo k nej prišli. Až keď bola vo dvore so synom - obžalovaným a tá osoba išla s ostatnými, tak spoznala až vtedy, že tá osoba bola poškodená. Medzi tými čo jej pomáhali bola aj F. Š., chlapcov nepoznala, boli tam ešte dvaja chlapci. Oni išli s obžalovaným do domu a na to prišla potom matka poškodenej, prišla sa hádať, že obžalovaný ju zbil, pričom ona ani nevedela, že ona to všetko sledovala a videla. Potom sa dozvedela, že O. U. už na druhý deň bola vonku a v sobotu že bola aj na diskotéke, dozvedela sa to aj od mladšieho syna a taktiež jej to hovorili dievčatá, s ktorými robí v Uniplaste, ktoré poškodenú poznajú. Celú tú situáciu sledovala, pričom okno má k ceste asi 5 metrov a potom ešte cesta, nie je široká, je to bočná cesta a potom ešte asi 3 metre alebo 5 metrov od cesty k múriku cintorína, na ktorom sedávajú mladí. Čo sa týka toho ako dlho to trvalo, povedala, že syn k ním išiel, pýtal zapaľovač, tá osoba mu na drzo odpovedala a potom on sa vracal od nich naspäť. Nebolo to dlho, bolo to krátko, potom čo jej syn niečo povedal, otočil sa, išiel domov a vtedy sa za ním tá osoba rozbehla. Z okna obývačky videla ako sa syn otočil a išiel smerom domov, hneď vyšla vonku, čo je z obývačky asi len dva - tri metre a keď bola na schodoch, tak videla ako tá osoba beží a vyskočila na syna a potom aj ona išla k bráničke do dvora. Oblečená bola len v župane, keď bola v obývačke a keď vychádzala vonku, nič si iné neobliekala. Keď začula, že synovi tá osoba nadáva, tak sa išla obuť, popritom otvárala dvere a keď bola na schodoch, vonkajších do rodinného domu, tak vtedy videla, ako tá osoba skočila na syna. Z okna obývačky videla ako syn stál na ceste, počula ako sa rozprávajú a potom videla ako syn ide späť k domu, ostatné čo uviedla videla zo schodov, sú to vstupné schody do rodinného domu. Syn - obžalovaný, keď sa pokúšal vymaniť od tej osoby, spadol, no v prípravnom konaní túto skutočnosť neuviedla, nevie prečo, no určite spadol, keď ju od seba odtrhoval. Obžalovaný spadol na chrbát, nevie na ktorú stranu. Obžalovaný spadol aj na múrik aj na plot. Osoba, ktorá bola zavesená na obžalovanom, mala ruky smerom k tvári zozadu. Obžalovanému - synovi boli spôsobené zranenia, mal poranené ústa, mal ich poškríbané zvnútra aj z vonku a mal poškríbané čelo a tiež asi keď spadol, tak sa buchol do plotu. Nevidela, žeby obžalovaný zaútočil na osobu, ktorá na neho vyskočila, nevedela ako dlho bola tá osoba na obžalovanom zavesená.

Zo znaleckého posudku znalca O. A. S. číslo 020/2016 zo dňa 25.4.2016, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia súd zistil, že poškodená utrpela z medicínskeho hľadiska pomliaždenie s odreninou čela, pomliaždenie s odreninami prsta pravej ruky a pomliaždenie pravej strany zadku, ktoré všetky zranenia sú z medicínskeho hľadiska hodnotené ako ľahké. Všetky zranenia poškodenej vznikli priamym pôsobením tupého plošného predmetu na poranené oblasti násilím stredne silnej intenzity, ktorému mechanizmu vzniku zodpovedá úder poranených oblastí tela poškodenej o betónové dielce kanalizačnej výstelky znázornenej na fotodokumentácii miesta činu, na ktoré mala poškodená spadnúť, poranenia mohli vzniknúť tak ako uvádza poškodená. Priemerná doba liečenia predmetných poranení sa v tomto konkrétnom prípade pohybuje v rozmedzí 10 - 14 dní, s čím koleruje aj doba PN, bodu liečby v trvaní 14 dní znalec považuje z odborného hľadiska za plne

adekvátnu druhu, rozsahu a závažnosti utrpených poranení. Žiadne z poraní poškodenej nepoškodila ani neohrozila životne dôležitý orgán a žiaden zo zranení nezanechalo trvalé následky. Obvyklý spôsob života poškodenej mohol byť mierne obmedzený v dôsledku bolesti pomliaždených miesta pravej strany tela, predovšetkým pri starostlivosti o hygienu a v samoobsluže, ale poškodená bola sebestačná, mohla sa pohybovať, nevyžadovala pomoc druhej osoby. V posudkovej časti znalec tiež uviedol, že po ukončení chirurgickej liečby bol rehabilitačným lekárom zistený bolestivý stavcový syndróm krčnej chrbtice a stav po pomliaždení ľavého ramenného kĺbu, o čom však v zdravotnej dokumentácii poškodenej neexistuje relevantná zmienka, preto tieto diagnózy nedáva do súvisu s predmetným úrazom zo dňa 16.2.2016.

Znalec O.. A. S. vo svojej výpovedi na výzvu obhajcu ku skutočnostiam uvedeným v posudku ohľadom toho, že poranenia poškodenú len minimálne obmedzili v bežnom spôsobe života vo vzťahu k odpovedi, kde uviedol, že obvyklý spôsob života poškodenej, teda k pojmu minimálne a mierne, že minimálne je cudzie slovo a v slovenčine znamená mierne, slabo, zanedbateľne, čiže je to významovo to isté. Pokiaľ sa týka bližšieho popísania mierneho obmedzenia poškodenej v obvyklom spôsobe života uviedol, že jednalo sa o bolesti pomliaždených miest, teda tá bolesť je dôležitá, ktorá mohla byť aj spontánna ale mohla nastupovať aj pri vykonávaní niektorých činností, najmä pri starostlivosti o hygienu a samoobsluže. K časovému rozmedziu uvádzanej slabej intenzity bolesti ako aj krátko po poranení až stredne silnej intenzity uviedol, že bolesť nie je možné objektivizovať lekáorskými vyšetreniami. Existuje niekoľko stupňov bolesti až 10 stupňová, no on požíl 5 stupňovú, ktorá je aj v súlade s judikátom Najvyššieho súdu. Stredne silnú bolesť možno časove ohraničiť niekoľkými hodinami po zranení a slabú bolesť do 14tich dní s klesajúcou intenzitou, bližšie to nie je možné stanoviť, lebo každý vníma bolesť subjektívne ináč. Stupnica je vypracovaná len na základe štatistiky. Na otázku či poškodená mohla s týmito zraneniami navštevovať školu uviedol, že osobne si myslí, že áno, ale pokiaľ ona subjektívne pociťovala tieto bolesti tak, že nenavštevovala školu, tak to nevie objektívne zhodnotiť. Pri týchto poraneniach, ktoré mala poškodená, akceptuje sa všeobecne doba liečenia 10 až 14 dní. Pri pomliaždeniach sa jednalo o ľahké poranenia v tomto konkrétnom prípade, aj keď všeobecne môže byť pomliaždenie aj ťažkým zranením s dobou liečenia aj niekoľko týždňov alebo mesiacov. Ku skutočnosti, že poškodená bola v tom čase aktívnou hráčkou futbalu, či sa mohla zúčastňovať plnohodnotne tréningového procesu a zápasu uviedol, že určite ju to obmedzilo, no na druhej strane u športovcov sú tieto zvyknutí zvládať väčšiu bolesť. Keďže poškodená bola žiačkou športovej školy, do školy chodiť mohla, ale bez fyzickej záťaže, tréningu. Na otázku, či vie posúdiť, kedy by mohla poškodená postúpiť už aj fyzickú záťaž, znalec uviedol, že nie je to možné jednoznačne určiť, keď napr. profesionálny futbalista vie hrať aj napr. so zlomeninou nosa, no bežný človek na to maroduje aj tri štyri týždne.

Skutočnosti tak ako vyplynuli z výpovede svedkyne F. G. následne boli preverované pri vykonanom vyšetrovacom pokuse, ktorý bol vykonaný dňa 11.4.2018 na ulici H. S. S. D. H. ako aj v rodinnom dome obžalovaného a svedkyne, odkiaľ mala svedkyňa vnímať a sledovať dianie ohľadom skutku a to preverenie možnosti počuť konverzáciu obžalovaného s osobami pri vojenskom cintoríne, pričom z miesta obžalovaného na ceste v čase, kedy mal pýtať zapaľovač, na miesto, kde sa v tom čase nachádzala svedkyňa - pri okne v rodinnom dome, podľa zistení bolo počuť ako obžalovaný pýta zapaľovač, no prokurátor namietal zníženie hlasitosti televízora v miestnosti, kde sa nachádzala svedkyňa, ktoré udala, že hlasitosť bola ako v čase skutku. Poškodená však uviedla, že obžalovaný v čase, kedy pýtal zapaľovač bol bližšie k múriku pri cintoríne a aj intenzita jeho hlasu bola slabšia. Čo sa týka rozhľadových pomerov na miesto, kde mala osoba skočiť zozadu na obžalovaného, svedkyňa označilo miesto, pričom na tomto mieste na ceste pred jej rodinným domom z miesta dverí do rodinného dom, kde sa ona v tom čase nachádzala, bolo konštatované, že je vidieť postavu, no poškodená uviedla, že obžalovaný sa nachádzal na inom mieste, na ktoré bol taktiež vyhotovený záber. Z vykonaného vyšetrovacieho pokusu bola vyhotovená aj fotodokumentácia, ktorá je prílohou zápisnice a obsahuje jednotlivé zábery vyhotovené pri vyšetrovacom pokuse jednak za svetelných pomerov lepších ako v čase skutku a následne aj za svetelných pomerov ako v čase skutku (tma).

Zápisnica o ohliadke miesta činu bola vykonaná ako dodatočná za prítomnosti poškodenej, bola z nej vyhotovená zápisnica a fotodokumentácia obsahujúca zbery na miesto činu označené poškodenou.

Lekárske správy Vranovskej nemocnice, a.s. vystavené O.. H. N. týkajúce sa poškodenej preukazujú, že táto bola dňa 16.2.2016 na ošetrení, uviedla, napdnutia obžalovaným, ktorý ju sotil na asfalt a popísala bolesti poranených častí.

Z lekárskej správy O.. I. G., všeobecnej lekárky pre deti a dospelých vyplýva, že bola vystavená dňa 11.4.2016.

Zo správy vystavenej O.. W. C. z Vranovskej nemocnice, a.s. vyplýva, že obžalovaný bol na ošetrovanie dňa 17.2.2016 o 21.16 hod., uviedol, že bol napadnutý druhou osobou dňa 16.2., ktorá mu strčila ruku do úst a udierala ho do tváre. Lekár uviedol v správe povrchové poranenie vlasatej kože hlavy.

Podľa záznamov o dychovej skúške obžalovaný dňa 16.2.2016 o 22.59 hod. mal nameranú hodnotu alkoholu 0,60 mg/l a dňa 17.2.2016 o 02.02 hod. 0,50 mg/l vydychovaného vzduchu.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný nemá záznam a v registri priestupkov MV SR má obžalovaný evidovaný záznam za priestupok podľa zákona č. 8/2009 a za porušenie zákazu fajčenia, ale aj za priestupok zo dňa 23.10.2011 proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktorý bol riešený v blokovanom konaní ako aj za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b) Zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 26.5.2014 na ul. Č. a ktorý bol taktiež riešený v blokovanom konaní.

Mesto Vranov nad Topľou oznámilo, že obžalovaný nezastáva žiadne verejné funkcie, v evidencii priestupkov nemá záznam o tom, že bol stíhaný za priestupok na území mesta, že je slobodný, bezdetný a nie je im známa skutočnosť, či je v pracovnom pomere.

Spoločnosť Profil Invest Slovakia, s.r.o. uviedla, že obžalovaný bol v spoločnosti zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti ako pomocný robotník vo výrobe, pričom počas práce u obžalovaného nebolo zistené porušenie pracovnej disciplíny, s ostatnými zamestnancami vychádzal dobre, vedel sa prispôbiť podmienkam aj ostatným spolupracovníkom.

Na ostatnom pojednávaní súd doplnil dokazovanie o výsluch poškodenej a taktiež vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to aktuálnym výpisom z centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a odpisom z registra trestov.

Svedkyňa - poškodená O. U. uviedla, že pred výsluchmi, kedy vypovedala na polícii v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní bola poučená. Na skutok si pamätá a ten sa stal dňa 16.02.2016. Nepamätá si, kedy bola prvýkrát vypovedať na polícii, no vždycky vypovedala pravdu a ak boli nejaké nezrovnalosti v jej výpovedi, mohlo to byť aj tým časovým rozpätím. Na prvý výsluch zo dňa 17.02.2016 si nepamätá.

Po výzve na odstránenie rozporov s jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní uviedla, že po tom čase niektoré veci zabudla, ale aj sa rozepamätala na niektoré veci, ktoré tam boli. Aj ďalší svedkovia povedali, že ju ťahal za vlasy, takže to ťahanie za vlasy tam bolo. Keď bola prvýkrát vypovedať s matkou dňa 17.02.2016 bola z toho v šoku, nervózna z toho čo sa môže stať a prvýkrát bola v takejto situácii, nevedela čo môže od toho očakávať. Potom pri tých ďalších úkonoch to už bolo lepšie, ale stále sa cítila nepríjemne.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne - poškodenej uviedol, že on ju za vlasy neťahal, ani do nej nekopal.

Podľa aktuálneho odpisu z registra trestov obžalovaný nemá záznam a v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný evidované ďalšie priestupky a to zo dňa 21.03.2019, dňa 21.01.2019 a to za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, kde bol riešený v blokovanom konaní pokutou zaplatenou na mieste.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že zotrváva na obsahu záverečnej reči zo dňa 05.09.2018 prednesenej na hlavnom pojednávaní aj čo sa týka návrhu trestu a uznania viny, pričom v tejto prokurátor navrhol obžalovaného uznať za vinného zo žalovaného trestného činu, keďže z dôkazov vykonaných tak v prípravnom konaní ako aj na hlavných pojednávaniach, ako aj zo samotnej zápisnice o vyšetrovacom pokuse, vykonanom na mieste, kde spáchaniu skutku došlo, poukazujúc na výpovede poškodenej, svedkov M. U., U. H. V. F. Š., napriek tomu, že obžalovaný spáchanie skutku poprel, tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že len po napadnutí poškodenu O. U. ju chcel od seba odsotiť, došlo k jej pádu. Zároveň bolo poukázané aj na závery znaleckého posudku z odvetvia

chirurgie, ako aj na samotnú výpoveď znalca S. na hlavnom pojednávaní, z ktorých je nesporne zrejmé, že obžalovaný napriek tomu, že spáchanie skutku poprel, sa žalovaného skutku dopustil, teda fyzického napadnutia poškodenej O. U., pokiaľ sa týka trestu, bolo navrhnuté uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. K úvahe Krajského súdu v Prešove v jeho uznesení sp. zn. 3To/1/2019 a posudzovania otázky či zo strany obžalovaného nešlo o nutnú obranu uviedol, že už v prípravnom konaní sa táto otázka skúmala a možno jednoznačne potvrdiť, že neexistuje žiaden dôkaz o tom, aby obžalovaný konal v nutnej obrane.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že nesúhlasí s tým, že skutok sa stal tak ako je uvedené, lebo predtým vypovedala poškodená tak a potom ináč a to aj svedkovia. Stále trvá na tom, že poškodenú nekopal, ani neľahal za vlasy. Ona skočila na neho. Je pravda, že ju od seba odsotil, spadla do priekopy, kde sa aj mohla poudierať, čo ľutuje, ale žiadne ťahanie alebo točenie za vlasy a kopanie na ulici nebolo. To uvádzajú aj svedkovia v prvých výpovediach a v druhej výpovedi už uvádzali, že to bolo. Je mu ľúto, že sa to stalo, ale stále si stojí za svojim a aj bude. V čase vyhlásenia prvého rozsudku bol obžalovaný zastúpený obhajcom, ktorý navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pričom poukázal na to, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že medzi obžalovaným a poškodenou síce vznikla dňa 16.02.2016 konfliktná situácia, ale nie tak, ako je uvedená v obžalobe. Podľa jeho názoru ani jeden zo svedkov nepopísal priebeh tejto udalosti identicky a existujú vážne rozpory svedeckých výpovedí v mechanizme útoku, ktorý sa jeho klientovi kladie za vinu. Poškodená sa opakovane vyjadrila, že nevie ako spadla, teda či svojou vinou alebo v dôsledku konania obžalovaného. Taktiež uviedla, že ju mal obžalovaný držať ľavou rukou za jej ľavé rameno a pritom držiak za vlasy druhou rukou točiť okolo vlastnej osi, čo považuje za prakticky neuskutočniteľné. Svedok M. U. vypovedal rozporne, keď uviedol, že obžalovaný mal držať poškodenú v priebehu incidentu oboma rukami za jej boky, taktiež najskôr uviedol, že videl ako ju obžalovaný kopol, čo však neskôr poprel. Ako miesto, kde mala poškodená spadnúť, označil asfaltovú časť ulice, následne označil už iné miesto a to trávnatú časť pri priekope. Svedkyňa F. Š. nemožno považovať za dôvernú, nakoľko vypovedala rozdielne v prípravnom konaní a v konaní pred súdom a to bez toho, aby vierohodne vysvetlila a preukázala dôvod zmenenej výpovede. Napokon aj jej výpoveď je rozporná s predchádzajúcimi dvomi svedeckými výpoveďami. Svedkyňa Š. najskôr uviedla, že obžalovaný mal poškodenú chytiť za vlasy a hodiť ju o zem, potom však vypovedala, že už nevie, či ju držal za vlasy alebo inak a že do nej mal sotiť tak, že do nej buchol. Z týchto svedeckých výpovedí, ako aj z výsluchu svedkov Z. U. V. U. H. vyplýva, že títo nevideli priebeh incidentu a predovšetkým príčinu pádu poškodenej, ale len zaujato označujú jeho klienta za agresívneho útočníka a to len pre zlé vzájomné vzťahy. Aj s ohľadom na výpoveď obžalovaného a svedka F. G. odmieta, aby jeho klient niesol trestnú zodpovednosť za následok konfliktu s poškodenou, nakoľko nebolo preukázané, že jej úmyselným konaním spôsobil zranenia. Poukázal aj na tú skutočnosť, že jeho klient bol na ceste domov, keď sa za ním O. U. bezprostredne pred incidentom rozbehla. Je naivné veriť poškodenej, že po ostrej slovnej výmene a po požiadavke, aby jej môj klient dal pokoj, sa mala O. U. za obžalovaným vybrať preto, aby mu výchovne dohovárala, naopak O. U. zozadu napadla jeho klienta a na zem spadla v dôsledku toho, že jeho klient sa snažil z tohto jej útoku uvoľniť. Podľa jeho názoru nebol naplnený v danom prípade naplnený ani obligatórny znak skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, keďže zranenia poškodenej nedosiahli intenzitu predpokladanú Trestným zákonom. Odvolával sa na vyjadrenia znalca O. S., ktorý uviedol, že zranenia na tele poškodenej boli ľahké, len minimálne ju obmedzovali a to len slabými bolesťami, pričom nebola potrebná ani jej absencia v škole. Podľa názoru obhajoby nedošlo k spáchaniu trestného činu a to aj s ohľadom na aplikáciu ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestného činu ublíženia na zdraví sa dopustí, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a spácha taký čin na chránenej osobe - dieťaťi.

Dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako 18 rokov, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 127 ods. 1 Trestného zákona).

Ustanovenie chráni ľudské zdravie, teda normálne funkcie ľudského tela, vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov.

Za ublíženia na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní, pričom pri posudzovaní sa vychádza zo zhodnotenia všetkých okolností, hlavne povahy poruchy, akými príznakmi sa prejavovala, ktorý orgán

alebo ktorá funkcia bola narušená, aká bola bolestivosť poranenia a ich intenzita, aké lekárske ošetrenie si poranenie vyžiadalo a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života poškodeného.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Pre naplnenie znakov subjektívnej stránky nepostačuje len zistenie, že páchateľ konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysle smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak, ako to vyžaduje ust. § 15 písm. a), resp. písm. b) Trestného zákona. V tejto súvislosti treba prihliadať najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, na to, či a aký predmet páchateľ k útoku použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku.

Obžalobou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie prečinu ublíženia na zdraví tak ako ho súd uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný od počiatku v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, aj na pojednávaní vykonanom po rozhodnutí odvolacieho súdu popieral spáchanie skutku, uviedol, že ku pádu poškodenej došlo až potom, čo táto na neho zaútočila a on sa len bránil.

Vyhodnotiac všetky dôkazy tak ako to predpokladá ust. § 2 ods. 10 Trestného poriadku podľa svojho vnútorného presvedčenia na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, aj po doplnenom vykonanom dokazovaní v zmysle uznesenia krajského súdu, súd dospel k záveru, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil.

Nebolo sporné, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo ku konfliktnej situácii, sporným zostalo, ako k tomu došlo, v dôsledku konania ktorej z osôb a s akými následkami.

Rovnako ako pred vrátením a zrušením rozsudku Krajským súdom v Prešove súd sa nestotožnil s názorom obhajoby obžalovaného, že v dôsledku uvedenia znalcom, že poškodená bola len mierne obmedzená v obvyklom spôsobe života, že nebol naplnený obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví, keďže zranenia poškodenej nedosiahli intenzitu predpokladanú Trestným zákonom. Znalec uviedol, že poškodená bola obmedzená v obvyklom spôsobe života najmä čo sa týka samoobsluhy a starostlivosti o hygienu ako aj v aktívnej športovej činnosti, aj keď súčasne poukázal na rôznu prah bolesti u každého jednotlivca, no súd mal za to, došlo k takému obmedzeniu obvyklého spôsobu života poškodenej tak ako to vyžaduje ust. § 156 Trestného zákona.

Pokiaľ sa týka zranení spôsobenej poškodenej tieto boli uvedené v skutku uvedenom vo výroku tohto rozsudku tak ako boli uvedené znalcom, nakoľko v obžalobe boli uvedené zrejme nedopatrením zranenia týkajúce sa čela a prstov pravej ruky v jednom zranení.

Tak ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, samotnému skutku mala predchádzať slovná výmena medzi obžalovaným a poškodenou a ďalšími osobami nachádzajúcimi sa pri vojenskom cintoríne, aj samotný obžalovaný potvrdil prítomnosť svedkov M. U., F. Š. V. U. H. pri vojenskom cintoríne, taktiež uviedol, že žiadal zapaľovač, ktorý mu odmietli dať a že poškodená mu mala nadávať, následne počas toho ako odchádzal ho nejaká osoba napadla, po páde tejto osoby zistil, že to bola poškodená. Uviedol tiež, že poškodená mu počas tohto napadnutia mala spôsobiť zranenia, no tú súd poukazuje na to, že tieto nie sú v lekárskej správe vystavenej k jeho zdravotnému stavu uvedené, lekárska správa bola vyhotovená lekárom až cca 24 hodín po skutku, keď obžalovaný uviedol, že lekára vyhľadal až potom, čo bol prepustený zo zadržania a vyspal sa. Zo zadržania bol obžalovaný pritom prepustený cca 5 hodín po skutku, no na ošetrení bol až cca 24 hodín po skutku.

V zhode s výpoveďou obžalovaného vyznieva výpoveď svedkyne F. G., jeho matky, súd tejto výpovedi neuveril a napriek obhajobou uvádzaným rozporom vo výpovediach ďalších svedkov mal súd za to, že práve poškodená a svedkovia U., H. V. Š. popísali skutok tak ako bol následne popísaný v obžalobe. Poškodená O. U. popísala na akom mieste a s kým sa tam nachádzala, že tam došiel obžalovaný, ktorý bol opitý a pýtal od nich zapaľovač a že pri odchode začal nadávať, samotný kontakt s obžalovaným popísala tak, že prišla za ním, že mu nenadávala, že obžalovaný ju začal ťahať za vlasy a kopať, potvrdila že počas toho aj mala rukami kontakt s dutinou ústnou obžalovaného a teda, že mu mohla spôsobiť nejaké zranenia, no toto jej konanie bolo len reakciou na konanie obžalovaného, kedy sa snažila brániť a pri takomto konaní prešli cez cestu, kde následne spadla. Pokiaľ sa týka tej okolnosti, že na hlavnom

pojednávani nevedela presne uviesť, akým spôsobom spadla, súd poukazuje na výpoveď poškodenej z prípravného konania, vykonanej s kratším časovým odstupom od skutku, kde výslovne poškodená uviedla, že obžalovaný ju chytil a hodil, že ak to na polícii tak uvádzala, tak to tak bolo.

Aj po opätovnom vypočutí poškodenej za účelom odstránenia rozporov v jej výpovedi mal súd za to, že výpoveď poškodenej je dôveryhodná, súd poukazuje na jej vyjadrenie, že pri prvej výpovedi na polícii bola nervózna a v šoku, no je nepochybné, že aj v prípravnom konaní vo svojej výpovedi zo dňa 17.02.2016 uviedla, že ju obžalovaný schytil za oblečenie, za bundu a sotil ju a následne vo svojej výpovedi zo dňa 18.04.2016 uviedla, že ju chytil za ruku, za vlasy, začal ju za vlasy ťahať. Túto skutočnosť jednoznačne uviedla následne aj na hlavnom pojednávaní a pri vykonanej konfrontácii.

Ak obhajoba obžalovaného poukazovala pred vrátením a zrušením rozsudku krajským súdom na rozpory vo výpovediach svedkov, súd chce v tejto súvislosti opätovne poukázať na to, že nie len v tejto veci, ale aj všeobecne, je ťažko žiadať od svedka, aby úplne identicky opísal nejaký dej, ktorý vnímal, ktorému samotnému možno v tom samom okamihu prikladal rozdielnu dôležitosť ako prípadné iné osoby súčasne tam prítomné. V tom samotnom okamihu takáto osoba, prípadný svedok, vôbec nemusí vnímať situáciu tak, že bude o nej niekedy v budúcnosti vypovedať, popisovať a o to ťažšie to môže byť v prípade, že samotný dej je nepredvídaný, neočakávaný. Potom samozrejme pri opisovaní jedného a toho istého deja - skutku rôznymi osobami môžu vzniknúť rozpory, resp. pri opätovnom popisovaní tou istou osobou.

Aj keď vo výpovedi poškodenej a svedkov, resp. len svedkov sú nejaké rozpory, tieto nie sú také závažné, aby nebolo možné veriť poškodenej a svedkom.

Poškodená konanie obžalovaného ňou popísané a uvádzané potvrdila aj pri konfrontácii vykonanej s obžalovaným.

Pokiaľ sa týka výpovede svedka M. U., tento nakoniec kopnutie obžalovaným nepotvrdil, no potvrdil snahu obžalovaného poškodenú podkopnúť, videl, že obžalovaný bol opitý a že poškodenú sotil o zem. Svedkyňa F. Š. popísala viac menej zhodne s poškodenou priebeh celého incidentu, a pokiaľ sa týka obhajobou namietanej nedôveryhodnosti tejto svedkyne, táto podľa názoru súdu vyvstáva skôr vo vzťahu k obžalovanému, nakoľko svedkyňa potvrdila, že bola týmto kontaktovaná a bolo jej uvádzané, ako má vypovedať. Svedok U.Š. H. potvrdil tú skutočnosť, že videl poškodenú na zemi, no potvrdil skutočnosti uvádzané poškodenou pred samotným napadnutím obžalovaným. Pokiaľ sa týka výpovede svedkyne F. G., táto sledovala dianie z miesta - rodinný dom, kde následne vyšetrovacím pokusom bolo zistené, že mohla niektoré skutočnosti vnímať a to aj pokiaľ sa týka zraku aj sluchu, napriek nie totožným záverom osôb zúčastnených na tomto úkone, keďže aj z priebehu vyšetrovacieho pokusu vyplynulo, že rôzne osoby môžu z jedného miesta situáciu na inom mieste vnímať keď nie až rozdielne, tak nie totožne. Napriek tejto skutočnosti a záveru o možnosti vnímať dianie, ktoré následne bolo predmetom vyšetrovania, súd poukazuje na to, že len táto jedna svedkyňa a to práve matka obžalovaného vnímala situáciu a konanie jednotlivých osôb tak ako obžalovaný a teda, že došlo k napadnutiu jeho poškodenou a to ešte nie bezprostredne tak ako to vyplynulo z jej výpovede a vykonaného vyšetrovacieho pokusu.

Z ďalších dôkazov, ktoré vyznievajú v zhode s výpoveďou poškodenej súd poukazuje na závery znaleckého posudku, keď znalec ohľadom zranení spôsobených poškodenej konštatoval, že mechanizmu vzniku zranení - priamym pôsobením tupého plošného predmetu na poranené oblasti násilím stredne silnej intenzity - zodpovedá úder poranených oblastí o betónové dielce. Čo sa týka pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu a stavcového syndrómu krčnej chrbtice poškodenej, súd opätovne uvádza, že znalec tieto nedával do súvisu so skutkom, ani obžalobou to nebolo obžalovanému kladené za vinu.

Ako je to zrejme z vyššie uvedeného, rozsudkom zo dňa 5.9.2018 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, no nie aj podľa ods. 2 písm. a) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, proti ktorému rozsudku podal odvolanie len obžalovaný, ktorý žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Riadiac sa ust. § 327 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Preto súd uvádza tak ako aj v prvotnom rozhodnutí, že pokiaľ sa týka okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby a teda skutočnosti, že obžalovaný sa mal dopustiť skutku voči dieťaťu, tu súd poukazuje na to, že v zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe - dieťaťu, považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je dieťaťom a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Nemožno konanie obžalovaného kvalifikovať ako konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k poškodenej, len s ohľadom na jej vek a to berúc do úvahy skutočnosť, že ku skutku došlo dňa 16.2.2016 a poškodenej je narodená dňa X.XX.XXXX, teda do dovŕšenia plnoletosti poškodenej zostávalo len cca X mesiacov, ale najmä z výsledkov vykonaného dokazovania a to najmä z výpovedi obžalovaného ale aj svedkov mal súd za to, že v tomto prípade, v prípade konania obžalovaného vo vzťahu k poškodenej nenastali také okolnosti ako to predpokladá ustanovenia §139 ods. 2 Trestného zákona, preto súd neuznal obžalovaného zo žalovaného prečinu aj v zmysle ods. 2 písm. a) § 156 Trestného zákona, takúto skutočnosť nezakladá automaticky ani prípadná vedomosť obžalovaného o veku poškodenej s ohľadom na skutočnosť, že bola spolužiačkou svedkyne F. Š., ktorá bola priateľkou obžalovaného.

V ďalšom súd uvádza, že základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách ods. 2 § 10 Trestného zákona. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nie nepatrná, teda materiálny korektív.

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona je záverom právnym, ktorý záver sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve tak ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

Súd má za to, že vzhľadom na okolnosti, tak ako bol čin obžalovaným spáchaný, tak ako vyplynuli z vykonaného dokazovania, vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol už v minulosti dvakrát postihnutý za dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, kde je možné konštatovať a prijať záver o obdobnom protiprávnom konaní takejto osoby aj keď s rozdielnymi postihmi, preto možno prijať záver, že je tu materiálny korektív.

Konanie obžalovaného súd posúdil aj z hľadiska splnenia podmienok pre prípadné posúdenie jeho konania ako konania v nutnej obrane tak ako na to poukázal aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí.

Podľa § 25 ods. 1 Trestného zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený zákonom, nie je trestným činom.

Nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo obrancu.

Ustanovenie § 25 je osobitným ustanovením k všeobecnému ustanoveniu o krajnej núdzi, pričom pri nutnej obrane ide o odvrátenie nebezpečenstva, ktoré vzniká útokom človeka, pričom obrana je namierená proti útočníkovi. Ide o osobitný prípad stretu záujmov na ochrane rôznych spoločenských vzťahov. Útokom sa v zmysle tohto ustanovenia chápe protiprávne konanie človeka proti záujmom chráneným Trestným zákonom, ktorý musí priamo hroziť alebo trvať.

Berúc do úvahy vyššie uvedené o spôsobe napadnutia poškodenej obžalovaným súd potom uzavrel, že jeho konanie nespĺňalo podmienku konania v nutnej obrane.

Takto súd v otázke viny uzatvára, že obžalovaný sa svojim konaním dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona. U obžalovaného súd nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, nepriznal mu ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, nakoľko v odpise z registra priestupkov sa nachádzali záznamy za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, aj keď samotné spisy, resp. ďalšie listiny ohľadom spáchania týchto priestupkov obžalovaného sa súdu nepodarilo zabezpečiť. Rovnako súd nezistil žiadnu z príťažujúcich okolností ako ich pozná ust. § 37 Trestného zákona.

Súd ukladal obžalovanému trest za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, pre ktorý zákon stanovuje trestnú sadzbu pri treste odňatia slobody s dolnou hranicou 6 mesiacov a hornou hranicou 2 roky.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženie zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou. V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatelov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Berúc do úvahy vyššie uvedené potom súd za primeraný a zodpovedajúci účelu trestu považoval trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov a súd mal súčasne za to, že sú splnené podmienky pre to, aby súd výkon trestu podmienične odložil a to berúc do úvahy jednak osobu obžalovaného ako páchatela, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný, aj keď bol postihnutý za dva priestupky, ktoré svojim charakterom (proti občianskemu spolunažívaniu) sú obdobné ako žalovaná trestná činnosť a skutok, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, aj z miesta trvalého bydliska je hodnotený ako slušná osoba a rovnako od bývalého zamestávateľa. Pri rozhodovaní o podmieničnom odklade súd prihliadal aj na okolnosti prípadu, ako sa nimi súd zaoberal podrobne vyššie a po vyhodnotení všetkých týchto okolností mal potom súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Súčasne súd pri povolení podmieneného odkladu určil skúšobnú dobu, keď za primeranú a takú, po ktorú je potrebné sledovať správanie sa obžalovaného aj v súlade so zásadou uvedenou v § 237 ods. 2 Trestného poriadku, považoval súd skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, aj to vzhľadom na skutočnosť, že od spáchania skutku ubehla značná doba.

Keďže poškodená nárok na náhradu škody neuplatňovala, súd osobitným výrokom o náhrade škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.